

El dilema de decidir o no decidir

TEATRE. L'últim cap de setmana de mes maig, el Teatre Kursaal de Manresa ha presentat l'última obra de la temporada del TOC: "Fedra" dirigida per Sergi Belbel.

Un repartiment de luxe format per Emma Vilarasau (Fedra), Mercè Sampietro (Enona), Lluís Soler (Teseu), Xavier Ripoll (Hipòlit), Jordi Banacolocha (Teràmenes), Queralt Casasayas (Alicia) i Gemma Martínez (Panopa) han treballat, sota la direcció de Sergi Belbel, un clàssic escrit per Jean Racine l'any 1677: "Fedra". Una dura i densa tragèdia clàssica.

Fedra, enamorada del seu fillastre Hipòlit i empesa per la seva confident, Enona, confessa la seva passió. Ferida pel rebuig d'Hipòlit, ella no pot amagar els seus sentiments davant el seu espòs i rei d'Atenes, Teseu. Colpida per un profund sentiment de culpa, Fedra s'endinsa en un infern personal. La seva passió desbordant i irrefrenable l'acabarà conduint, a ella i a la resta dels personatges, a un tràgic destí.

Foto: Focus

Una vegada més, Belbel ha sabut adaptar un clàssic com és "Fedra" als escenaris actuals amb un màxim respecte al text i a l'essència original de l'obra. Belbel ha arriscat a l'hora d'apostar per un clàssic d'aquestes dimensions. "Fedra" requereix que l'espectador sigui conscient de què va veure i sàpiga que s'enfronta a dues hores intenses i denses, plenes de tragèdia, de diàlegs i de monòlegs en vers alexandrí.

Tot i que els actors formen un repartiment de luxe, cal destacar-ne la figura de Xavier Ripoll, qui interpreta un Hipòlit brillant i majestuós. Per la seva banda, Mercè Sampietro es posa a la pell d'Enona, la criada i confident de Fedra. Aquest cop, Sampietro s'allunya dels personatges perversos que els espectadors estem acostumats a veure en sèries de televisió, per evocar tota la seva dolçor en una Enona esplèndida. També cal destacar que Enona és dels pocs personatges que aconsegueix transformar el guió en el to precís que requereixen els versos alexandrins.

Foto: Focus

A l'obra, Emma Vilarasau (Fedra) i Lluís Soler (Teseu) queden en un segon pla, tot i que ambdós encapçalen els personatges protagonistes. D'una banda, Vilarasau no mostra la seva millor faceta com a actriu. I, d'altra banda, el personatge de Lluís Soler té un poca presència sobre l'escenari i això acaba provocant que l'actor no pugui lluir totes les seves cartes en la interpretació de Teseu.